

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν στιχολογοῦμεν τὴν α' Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα, τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων, ἢ τῶν θαυμάτων πηγῆ, τῆς ἀγάπης ρεῖθρον μὴ κενούμενον, φωστὴρ ὁ πολύφωτος, τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ὁ νοὺς ὁ θεῖος, ὁ πραῦς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος, Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος, αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεία χάριτι, ἐχθρόν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας, καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι, πάντα τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας, καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμᾶς, προσευχῆ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας, νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τὴ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος, Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἱαμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος α' Ἀνατολίου

Ὅσιε Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζώσαν, ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ, ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενίαν ἀσκῶν, ῥύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῶ, Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατὴρ, τὴ προνοία Θεοῦ. νεκροὺς δὲ πάλιν ἡγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητῆς, τὴν πίστιν δὲ ἐτρένωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν, Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμούντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον Ἦχος πλ. β'

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἢ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν, Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, σμύρναν, ὅτι ὄφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὃν πὲρ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἢ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, Πῶς ἐνεσπάρης μοί, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν, Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ ἀναγνώσματα, ζήτηι αὐτὰ εἰς τὴν ς' τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α' Νεφέλην σὲ φωτὸς

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν, Σπυρίδων καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός, οὗ ἢ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι, αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἀπλοῦν, τὸ φιλόανθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Μεγίστων ποιητῆς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μὲν σου καταφαιδρύνας τὸν

βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ ἀστραπὰς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὠραιότερος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ὡ θαύματος φρικτοῦ! ἢ νεκρὰ πυθομένω, φωνὴν ζώσαν σοὶ δέδωκεν, ὁ ῥοὺς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ, ἢ τοῦ Ἄνακτος νόσος, εὐχὴ σου φυγαδεύεται, ὁ ὄφιν εἰς εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο, νεκροὶ ἐξηγέρθησαν, ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, Σπυρίδων Ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανώς.

Δόξα... Ἦχος β' Γερμανοῦ

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφέ, ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι, ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἰρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας, διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν Σωτήρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς

Ἴδου καιρὸς ἡγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἢ Παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, Βηθλεὲμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν, Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὧς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν, διὸ νεκρὰ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε, Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα

Ὅφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἄγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβὴ καὶ πονηρόν, Ἄρειον θεοφόρε, Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμε, καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπήλασας, διὸ σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νύν...

Προεόρτιον

Χαρὰς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα, ἢ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπέιγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἄρχεται ὁ ἄναρχος καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, Σπήλαιον εἰσδέχεται τὸν συνέχοντα ἅπαντα, Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἢ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὰ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τὴ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι, διὸ καὶ ἐορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

**Καὶ νύν...
Προεόρτιον**

Παρθένοι προεξάρξατε, τὴ τῆς Παρθένου χαρά, μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρός, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες, ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννησαί, Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον

**Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν**

Ἀνακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν, καὶ γὰρ κηρύττων ὄφθης, μονάδα θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ σαφῶς ἐδογματίσας, ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίνοιαν θείαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τὴ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἴαρμα, Λυχνία πολύφωτε, Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκῆνωμα, Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε, Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τὴ τριαδικῆ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νύν...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'

**Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...
Καὶ νύν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...**

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Πατέρων ἀγλαῖσμα, Σπυρίδων σοφέ, καὶ ἀκροθίνιον, τὴ τῶν θαυμάτων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς Ἀρείου λύσεως καθαιρέτης φανεῖς, τὸν Σωτήρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδή α' Ἦχος β'

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξείληψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Τῶν πραέων γῆν καταλαβῶν, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθῆς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τὴ καρδία μου, καταπράϋνον κλύδωνα, ὅπως ἐν γαλήνῃ θεία, γεγονῶς ἀνευφημήσω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδῆς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον κατεπλούτησας ἔλλαμψιν, ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυῖδ, σε ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστουργός, λογικῆς ποιμνῆς ἔθετο ποιμένα πανάριστον, τὴ ἀπλότητι καὶ πραότητι λάμποντα, καὶ τὴ ἀκακία, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον.

Θεοτοκίον

Παναγία ἄχραντε Ἀγνή, φώτισον, ἀγίασον, τὸν λογισμὸν, καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὡδή γ'

«Ἐν πέτρα μὲ τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠψφράνθη γὰρ τὸ πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε».

Τὸν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπρύνας, καὶ θεία ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτεῖνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτεῖρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι Πάτερ Ὅσιε.

Ἀνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας, εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας, πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελεία, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω, οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθεὶς, ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκουσ, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόα, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος, ὅθεν ἀναμέσον, θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τὴ σοφία τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Προεόρτιον Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, γεννωμένω Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὡδή δ'

«Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὄλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοί, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τοῖς ἄνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν εὐκατάπρηστον, ὕλην Παμμάκαρ ἐνέπρησας,

κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

Πυθομένω, ἢ νεκρὰ σοὶ φωνὴν Πάτερ δέδωκε, ποτάμια ρεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προστάξεσιν, ὄφθης γὰρ μακάριε, τερατουργός, θεῖαν χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεόπνευστε, νεκρούς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσήματι, ὄθεν ἰκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχὴν μου Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον

Προφήταί σου, μυστηρίου τὸ βάθος προήγγειλαν, τὸ ἀκατανόητον, μόνη γὰρ ἔτεκες Ἄχραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

ᾠδὴ ε'

«Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἢ σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστὲ Σωτὴρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φώτισόν με τὴ ἐπιλάμπει σου, ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι».

Ὁ ποταμὸς τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πᾶσαν ἀρδεύει Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν, πάντας πρὸς δόξαν διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίας, παντοίαις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεύς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον, ἐκ χαρίσματος θείου πεπληρωμένον, ἐν τῷ παρεῖναι σε μέγαν ἰατρόν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραάμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρηματίσας, καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων μακάριε.

Θεοτοκίον

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρὸς ἀνάρχου, ὄν ἐκδυσώπει, ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν σου οἰκτειρήσαι, τοὺς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχὴ, καθαρὰ καταγγέλλοντας.

ᾠδὴ ς'

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Ὁ χρυσὸς ὡς πηλὸς σοὶ λελόγισται, τὴ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθεῖα ἀστράπτοντι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πλῆθος ἔσχες Ὅσιε, καθυπακούόν σοί, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερώτατε.

Ὁ περιδοξὸς πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σὲ περιδοξόν, Πάτερ εἰργάσατο, διὸ τὴν θεῖαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Θεοτοκίον

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἢ μήτρα σου, γέγονεν ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν περωθεῖς, τὴ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, πρακτικὴ θεωρία, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχαγωγόν, οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον

Τῆ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχοι

- Ὁ θαυματουργὸς κὰν τέθνηκε Σπυρίδων,
- Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.
- Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

Στίχοι

- Τὸν Συνετὸν κτείνουσι ἄφρονες ξίφει,
- Τὸν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχοι

- Ὁ Ἀλέξανδρος, εἷς ὢν τῶν θνηπόλων,
- Ἄνευ αἵματος, εἷς ἦν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθὰ καὶ Ἄνθου.

Στίχοι

- Μισῶ τὰ τῆς γῆς Ἄγγελοι δέξασθέ με,
- Ἀμωναθὰς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.
- Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρος Δαυὶδ λέγων,
- Ὡς ἄνθος ἀγροῦ θεῖος Ἄνθος ἐρρῦη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'

«Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος».

Μωσέως τὸ ἄπλαστον, Δαυὶδ τὸ πρᾶον, Ἰὼβ τοῦ Αὐσίτιδος τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων ἱερώτατε, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τὴ κἀρα σου ἐν ὥρα θέρους, οὐράνιαι στάζουσαι, τὸ μέλλον προεσήμαινον, Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιαζὼν τὴ μεσιτεία σου.

Συνόδω Πατέρων σὲ Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριε, οὓς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντα σαφῶς, καὶ καταργοῦντα τὴν τούτου ἔνστασιν.

Θεοτοκίον

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζοντα πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἀγιάζοντα βροτούς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

ᾠδὴ η'

«Κάμιнос ποτέ, πυρόξεν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ θεοῦ Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοί, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυρίδων πανόλβιε.

Ἄκακος εὐθύς, καὶ πρᾶος συμπαθῆς τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπη φιλόξενος, Ἱεράρχης ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξω, ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοὶ φωνήν, ὡς ζῶσα ἢ θανοῦσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν, ὃ θαῦμα ἐξαίσιον! ὃ παράδοξον μυστήριον! ὃ χάριτος ἢς ἔτυχες! βίω κεκοσμημένος, Ἀγγελικῶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σου πανύμνητε, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίους, ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

ᾠδὴ θ'

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ἀνάρχου Γεννήτορος, τρανώς Υἱὸν ἐκήρυξας, Ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναΐδιον, μέσον θεοφόρων Πατέρων μεγαλυνθεὶς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς Πρεσβείαις σου.

Τὰ θεία σκηνώματα, ἢ πύλη ἢ οὐράνιος, ἢ τῶν ἐορταζόντων τερπνὴ ὁμήγουρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένην, παμμάκαρ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Θεοτοκίον

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱεροὺς εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνουντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποιμένης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυὶδ, ὃν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σπυρίδων φῶς οἰκουμένης.

Ἔτερον, Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μακάριε, ἐν γὰρ θεία Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ δὲ τὸ ρεῖθρον, παραδόξοις προσευχαίς, ἀνέστειλας καὶ διήλθες.

Θεοτοκίον

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην, διὰ τούτῳ σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρῶδες, ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν. (Δίς)

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελοῦντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερέχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβὼν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σὲ Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε, ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στῦλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος, Ὅθεν καὶ

θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὅφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἠγειρας, Ἄλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτήρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλατε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ς'.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.